

A City-projekt üzenete

A City-projekt üzenete: a (saját) sorsod alakítása egyes-egyedül a te kezében van. Élettörténeted te magad rajzolod meg, és ezt időben föl kell ismerned. Utadon sosem leszel egyedül, ha képes vagy szeretni, segíteni, elfogadni, megismerni és elviselni azt a Másikat, aki felbukkan az életedben. Merj az álmaidnak élni!

Szeretnénk a fiatalokat megtanítani arra, hogy kialakítható, fejleszthető és vállalható egy olyan személyes értékrenden alapuló konstruktív életvezetési terv, melynek keretein belül fiatal felnőttekként képesek lesznek majd változtatni azokon a dolgokon, amelyeken változtatniuk lehetséges s egyúttal szükségszerű.

Ez a színházi nevelési projekt nem akarja megmutatni, hogy mi a jó, a szép, a hasznos, az értékes élet. Azt viszont meg akarja mutatni (s nevezzük ezt pedagógiai célnak, melyben minden munkatársunk a legkomolyabban hisz) hogy gondolkodjanak differenciáltabban arról, hogy mi a jó, a szép, a hasznos, az értékes élet. Hogy gondolkodjanak különbségeket felismerő módon az őket körülvevő világról, s benne személyes sorsuk alakulásáról.

A City-projekt színházi jeleneteinek hőse Gould, egy speciális kisfiú, egy nagyon problematikus, ám zseniális tizenéves, intenzív belső világgal, és patológikus élettörténettel megrajzolva. Ez az élettörténet (színházi sztori-mag) igazán alkalmas arra, hogy a játszórésztvevő fiatalok érdeklődését fölkeltsék és őket a drámamunkába bevonják. A fiktív történet újraalkotása, felülírása során az identitás válságához, a mássághoz, akár *ad absurdum* egy beteg világhoz való viszonyulás valósítható meg. Ezekben az újraalkotott (és továbbírt) viszonyokon keresztül pedig a résztvevők arra kényszerülnek, hogy végezzék el egy *személyes* (mert a saját identitáskeresés küzdelmével is szükségszerűen átítatott) életút cselekvő kidolgozását.

A művészet alapú kutatás folyamatának feldolgozása során, módszertani megfontolások alapján azt várjuk, hogy élesen el tudnak válni egymástól (vagy legalábbis markánsan érzékelhetőek lesznek) a külső, materiális értékek és belső, konstruktív és kellően interiorizált ún. „életcél” értékek. Célunk tehát a TIE-projekt osztálytermi működésének mind teljesebb feltárása közben az, hogy megtaláljuk (*kvantitatíve és kvalitatíve*) ezeket a lenyomatokat.

Célunk továbbá a keresett értékek relációiban is megmutatni a projekt hatását a célcsoportok orientációjára. Ezek a relációk különösen: individualizmus (egoizmus) – kollektívizmus, én-feladás (passzivitás, destruktív életvezetés) – önmegvalósítás (kiteljesedés), betegség – egészség, kockázatkeresés – biztonságra törekvés, kirekesztés – elfogadás, hedonizmus – puritanizmus, virtuális valóságokban való létezés – valóságban való létezés, sodródás – tudatosság.

„*Vagy nézel, vagy játszol!*” mondatja ki szerzőnk, Baricco hőisével, Goulddal a kulcsmondatot, melyet mottónkul választottunk. A projekt (és civil misszió)nk, a 21. Színház a Nevelésért Egyesület) mottójának értelme: az ember vagy cselekszik és megérti, hogy bele kell játszania magát életének történetébe, vagy passzívan szemlélődik, és elfogadja, hogy terméketlen inaktivitással a dolgok megtörténnek vele.

Novák Géza Máté, projektvezető